GELLU NAUM

Amedeu

cel mai cumsecade leu

desene N. Nobilescu

EDITURA ION CREANGĂ

GELLU NAUM

Amedeu

cel mai cumsecade leu

desene : N.Nobilescu

EDITURA ION CREANGĂ, BUCUREȘTI, 1988

Iată el e Amedeu,
Cel mai cumsecade leu,
Cîntăreț la clarinet
Și, din cînd în cînd, poet.

Lîngă el, Apolodor,
Fost, pe vremuri, călător.
Să reținem cel puțin
Faptul că e pinguin.

Blondul din fotografie
Este cangurul Ilie,
Fiind cangur, așadar,
Are șorț cu buzunar.

Pe toți trei, iubindu-i foarte,
Vi i-am pus aici, în carte.

Cîteodată, foarte rar,
Amedeu e grădinar.

Azi, pe cînd stropea și el
Un ghiveci cu mușețel,
Ploaia a-nceput să pice
Și, de-atuncea, Amedeu

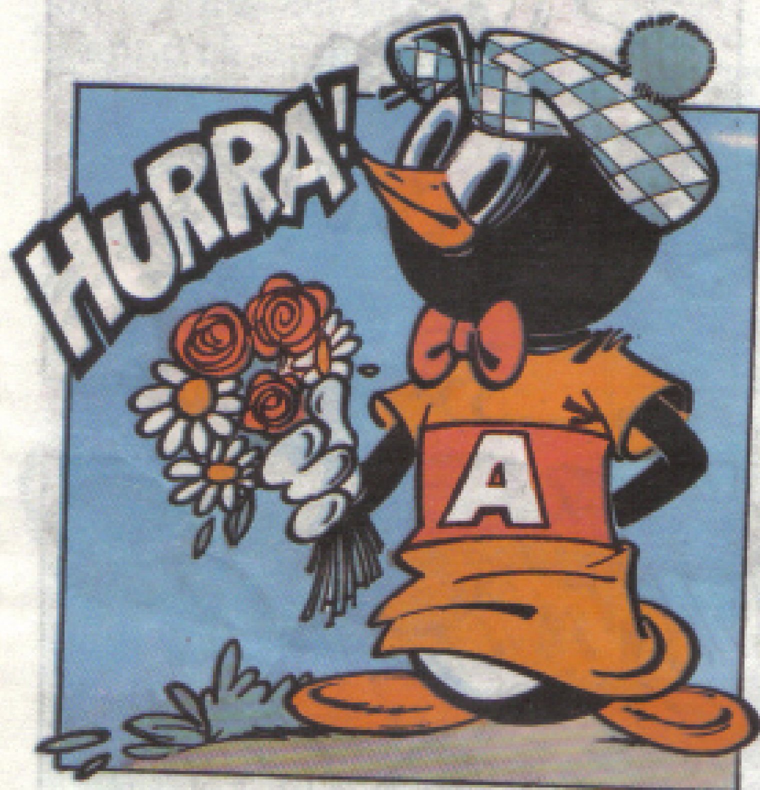

Încruntat ca orice leu
Stă la adăpost și zice:
— Vai, săracul mușețel!
Ploaia asta o să-l strice...
Iar sărmanul mușețel,
Nefiind la adăpost,
S-ar simți destul de prost
De n-ar da Apolodor
Cu umbrela, ajutor...

Mare om a fost acela,
Care-a inventat umbrela!...

Cine e acest erou
Încălțat și cu tricou ?

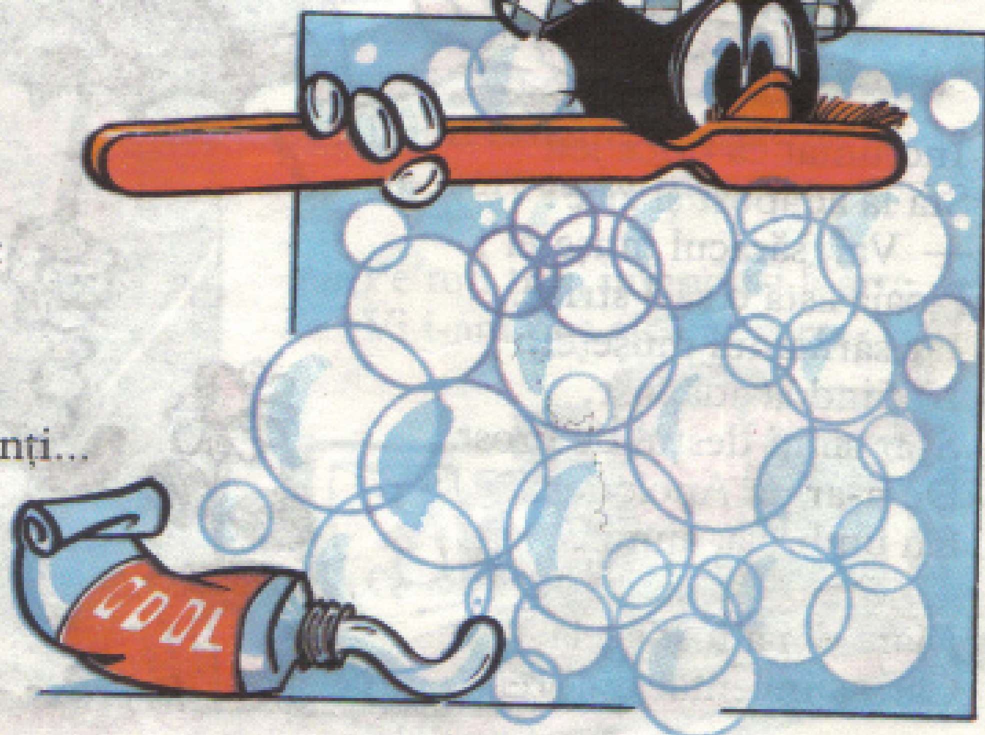
E nevoie să mai spun ?
Cum de este cel mai bun,

Cum a devenit atlet
Și de unde i s-a tras
Faima lui de mare as ?

Cred că nu e un secret :
Poate învățați la școală
Sau aflați de la părinți
Că Apolodor se spală
Zilnic, de trei ori, pe dinți...

— Iar faci mofturi la mîncare...
Spune, nu vrei tu să crești ?
Dacă nu mănînci, slăbești...
Să-ți dau mărul ăsta mare ?
Să-ți aduc salată crudă ?
Poate vrei să-ți fac un ceai...

Dar Ilie, să n-audă !
Nu mănîncă, nici să-l tai...
Nu vrea lapte, nu vrea ouă,
Nu vrea unt, nici ciocolată...
Iar după o lună, două,
Iată, bietul, cum arată!...

Pe sub vechile cetăți
Se găsesc antichități.
Cîte unele (nu toate)
S-au păstrat pe jumătate.
Deci, săpînd, Apolodor
A găsit o jumătate

Dintr-un prea frumos ulcior
Cu modele colorate
Și i-a spus lui Amedeu:
— Ăsta-i bun pentru muzeu.
Ia te uită cum îl dreg:
În oglindă e întreg...

— Hei, ce faci ? Nu te culca!
Pune mîna și ridică.
Dovedește ce ai zis!
— Am și eu metoda mea :
Nu ridic decît în vis...

— Ești puternic, Amedeu,
Dar să știi că nu e greu.
Am să-ți dovedesc din plin
Forța mea de pinguin.

Și așteaptă Amedeu
Răbdător ca orice leu.
Vrea să-l vadă cum ridică.
Numai că Apolodor,
Campionul fără frică,
Parcă vrea și altceva :
După ce-a căscat ușor
S-a întins pe o saltea.

— Aș putea să-ți dau un sfat:
Spală-te și fii curat.
Uite, astăzi te cam strică
Pata aia, pe burtică,
Zice leul înțelept,

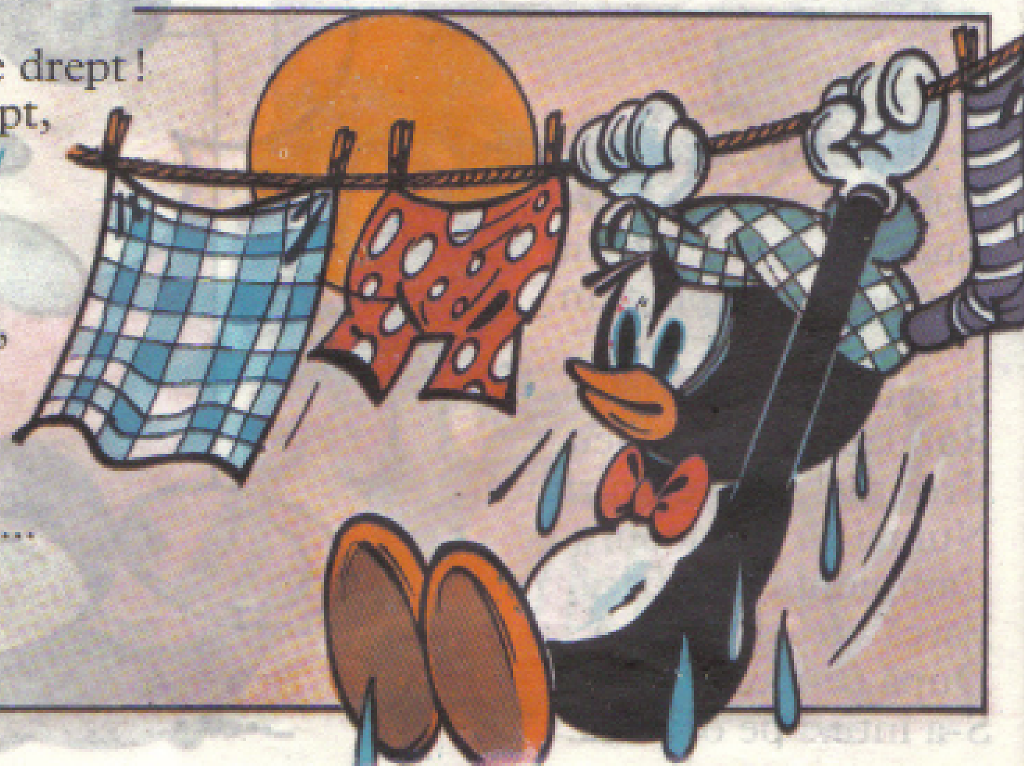

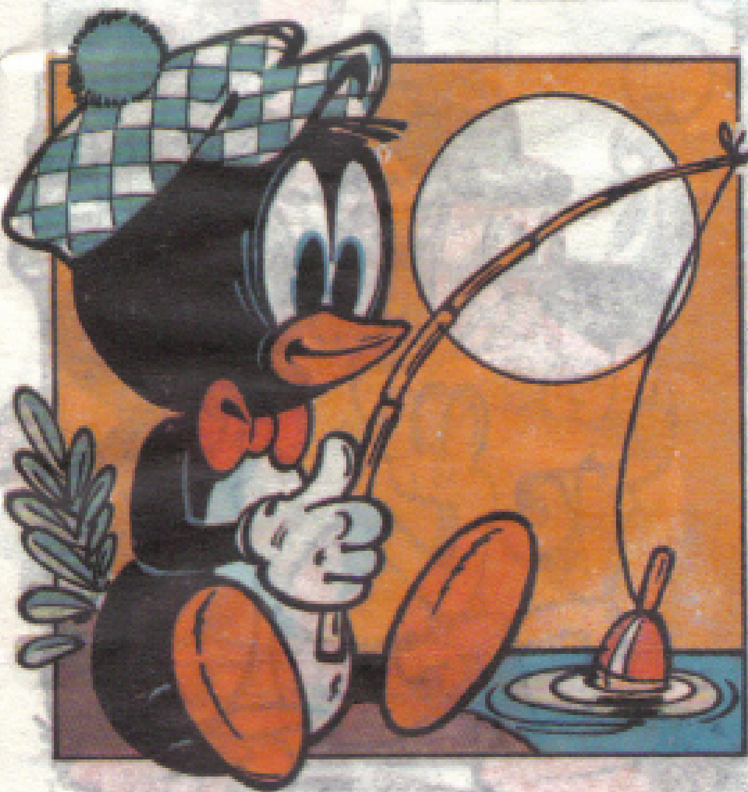
Și atunci, Apolodor
Spune: — Ce e drept, e drept!
Spală-mă, pe gît, pe piept,
Vreau să fiu strălucitor.

Cu săpun și cu leșie
L-au spălat apoi, de zor,
Amedeu și cu Ilie
După care, zîmbitor,
S-a uscat Apolodor
Printre rufe, pe frînghie...

Pinguinii — doi la mie —
Sînt pescari de meserie.

Alții, ca Apolodor,
Numai dacă au răbdare
Prind și ei, de ziua lor,
Cîte-un pește foarte mare.

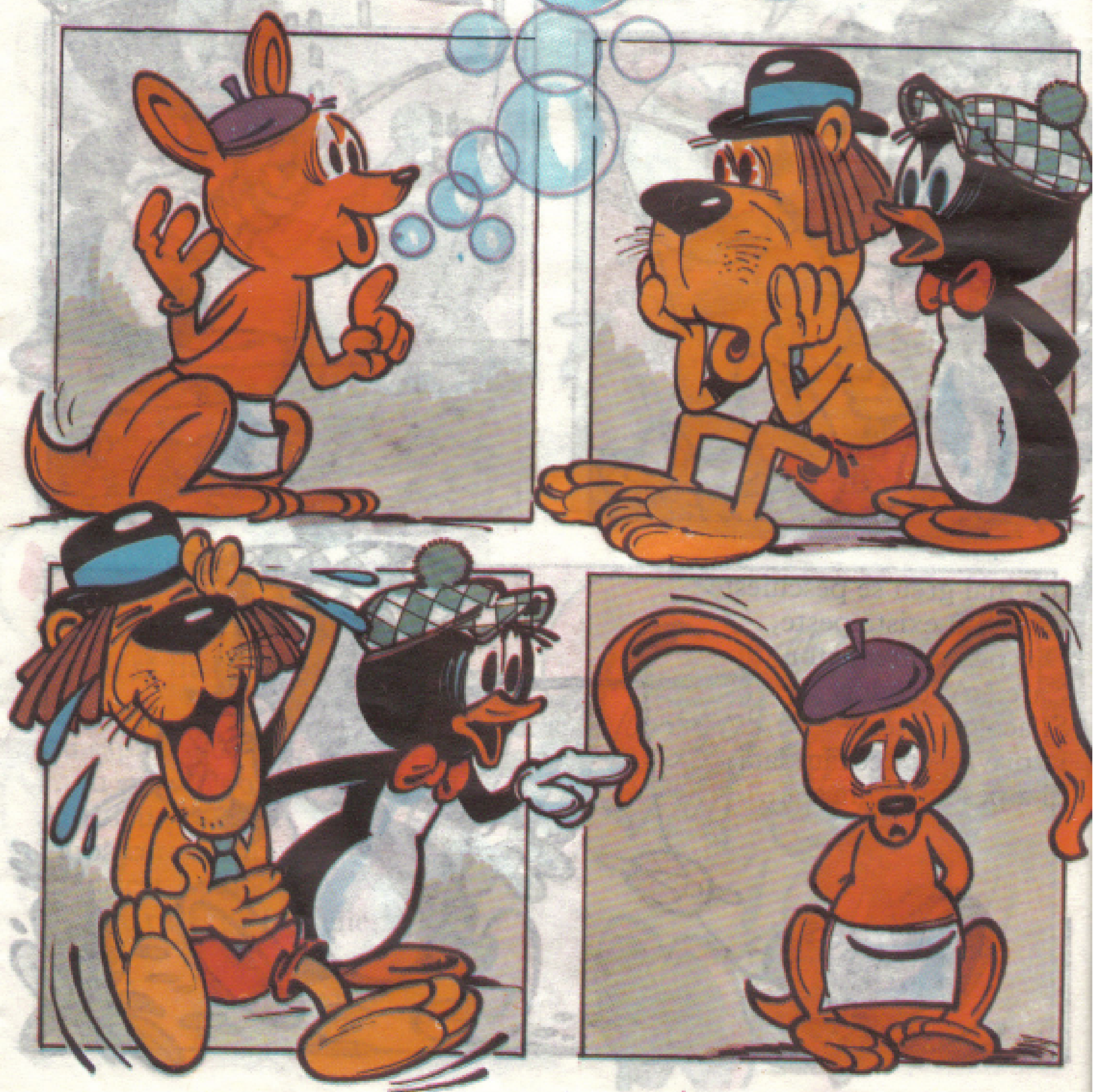

Cel mai greu se pescuiește
Unde nu există pește,
Dar pescarul amator,
Care e Apolodor,
Și acolo reușește.
Ia priviți-l: deocamdată,
El a pescuit o gheată...

Printre alte vorbe vechi
A rămas de la strămoși
Vorba că pe mincinoși
Îi cunoști după urechi.

Chiar adevărat să fie ?
Cam de patru ori pe lună,
După cum vedeți, Ilie
Spune cîte o minciună...

Iar acum, Apolodor,
Cu balonul dus de vînt
Și săltat de la pămînt,
Fiindcă-i mic și e ușor,
Zice, foarte zîmbitor:
–Amedeu! Uite că zbor!

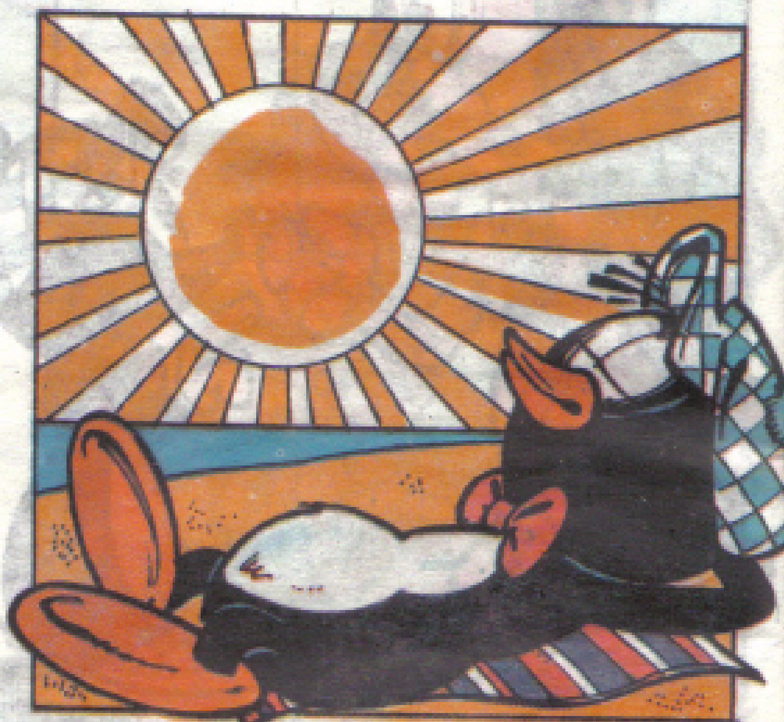
— Ce balon ai, Amedeu!
Dă-mi-l să mă joc și eu...

Cînd te roagă cineva,
Ce-ți rămîne de făcut?
I l-a dat — cu împrumut —
Se putea să nu i-l dea?

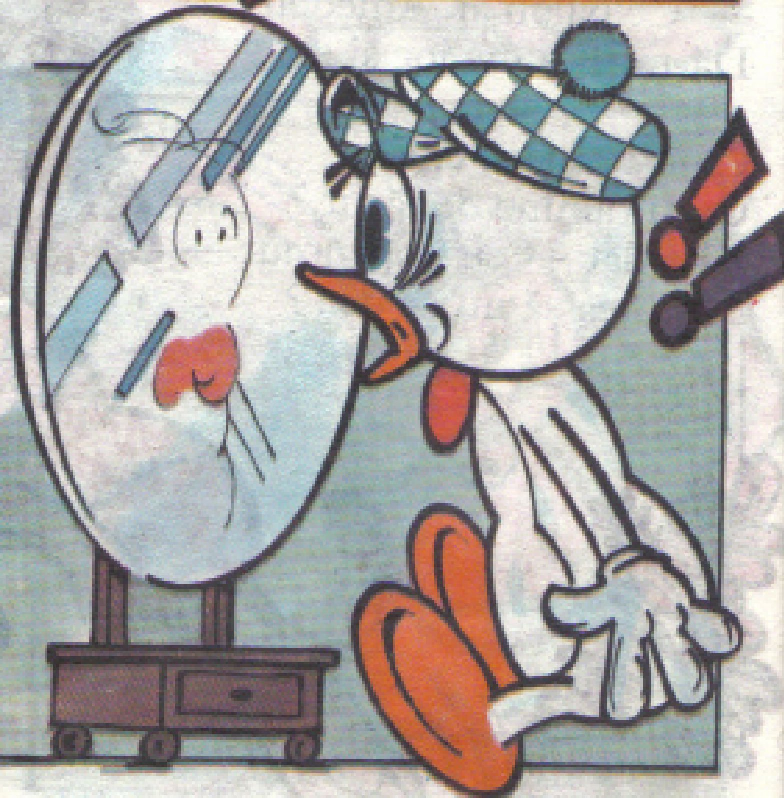
— Soarele de la amiază
Văd că nu prea mă bronzează
Nici pe gît și nici pe piept,
Nici pe spate, nici pe față.
Ia să fiu eu mai deștept
Și să vin de dimineață.

Și-a venit Apolodor
Fix, la cinci și jumătate,
Înaintea tuturor
Și a stat mai mult pe spate
Și-a făcut, pe îndelete,
Raze ultraviolete.
Și pe urmă, a mai stat
Pînă s-a decolorat...

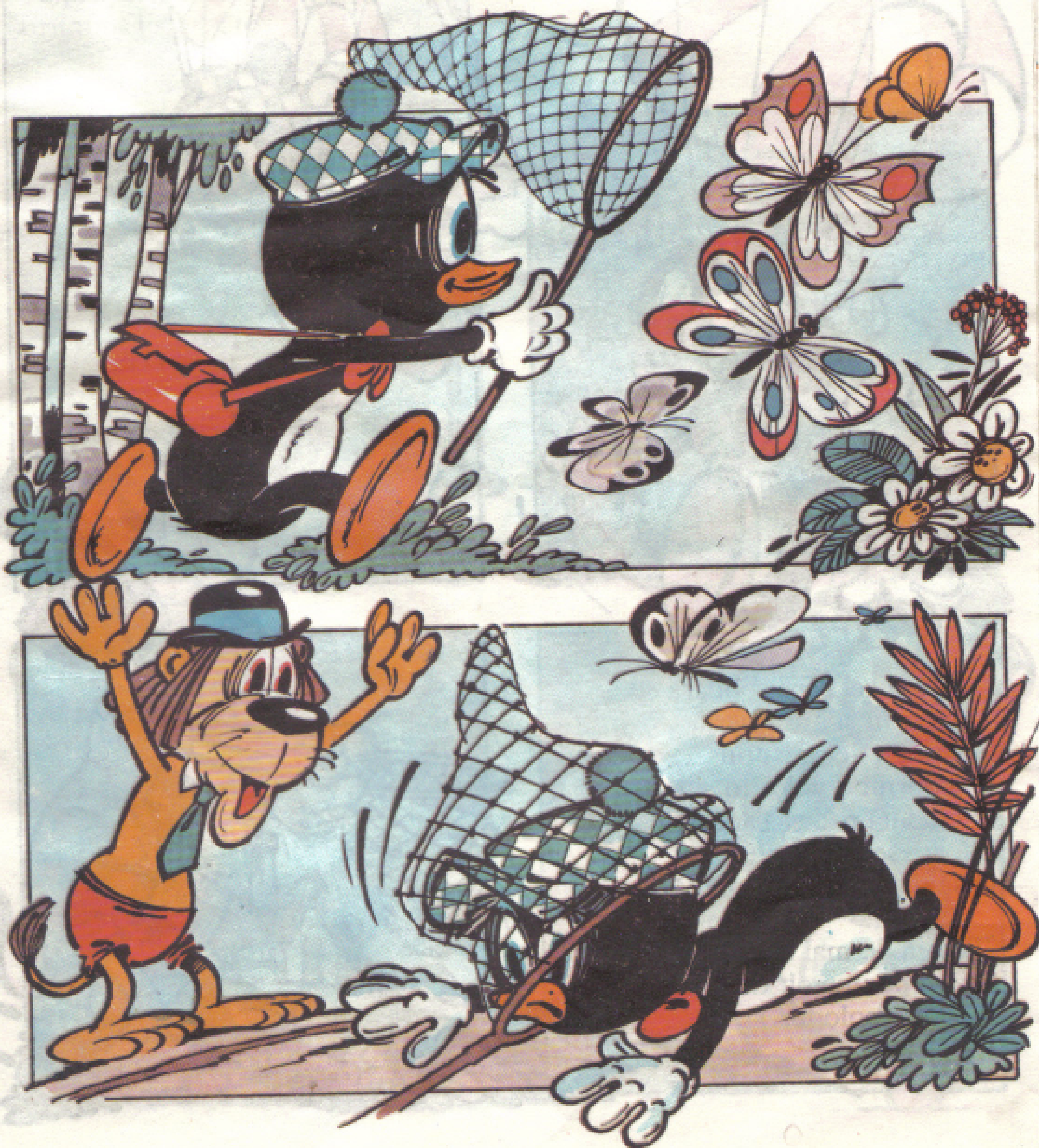

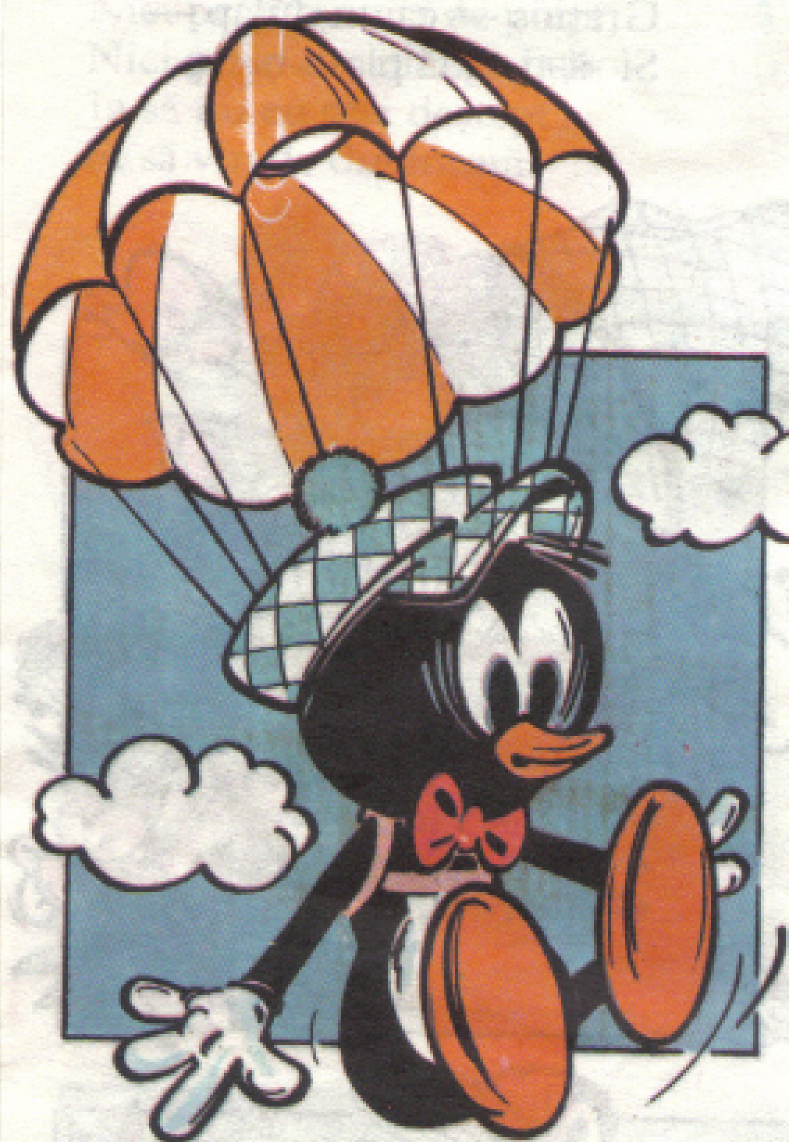

Dar un lucru pare clar :
Pînă-i vezi în insectar
Aripa de chihlimbar,
Orice fluture se cere
Pus între lepidoptere.

Trebuie, de multe ori,
Să faci salturi printre flori
Grațios — ca un dulap —
Și să-ți cadă plasa-n cap.

Coborîrea e plăcută
Cu oricare parașută.

Iar cînd cel care coboară
Are zmeu și are sfoară,
Zmeul, e de presupus
Că, pornind voios în sus,
Niciodată n-o să cadă
Ba, adeseori, în plus,
O să dea voios din coadă.

(Teoria de mai sus,
Scrisă pe un colț de nor,
E a lui Apolodor.)

E știut că orice pește
În borcan se plictisește.

Deci, avînd Apolodor
Prin vecini, cam de un an,
Ca prieten, un biban
Frumușel și visător

Și văzîndu-l pe biban
Cum sta singur în borcan
Și se plictisea de moarte,
I-a făcut cadou o carte.
Și de-atunci, acel biban
Cere zilnic un roman...

— Ce-o fi oare în borcan ?
Mere, pere, suc de hrean
Sau sirop de leuștean ?
O fi plin ? Sînt curios...
Ia să-l trag puțin în jos.

După cum puteți vedea,
În borcan era vopsea...

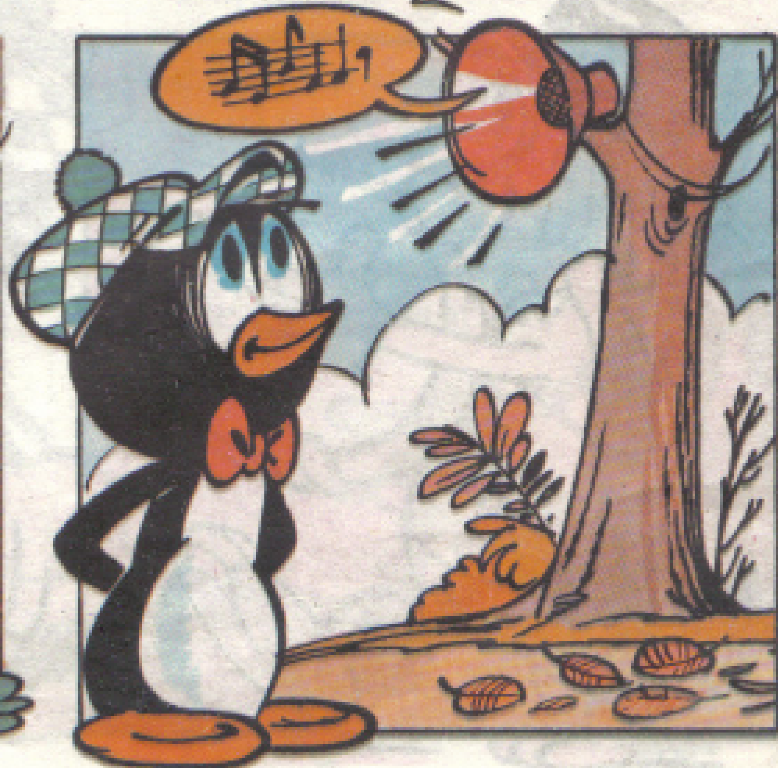

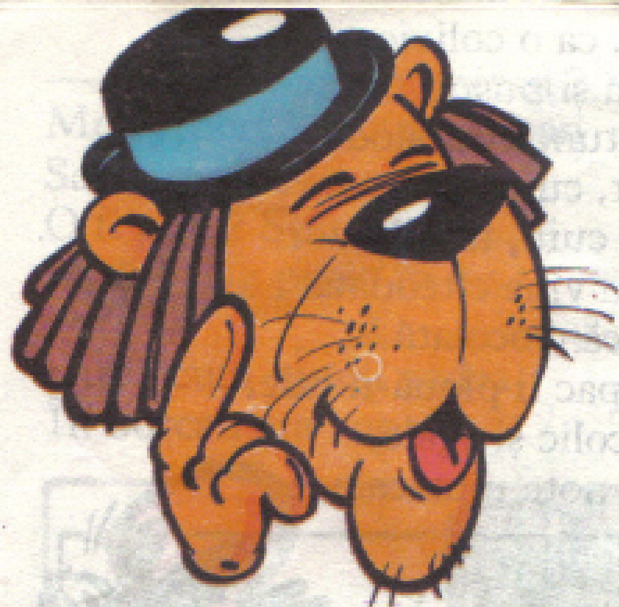
Vara, sus într-un copac,
Locuia un pitpalac
Și cînta fermecător
Și-l iubea Apolodor.
Dar, precum e dat să fie,
Toamna, păsările fac
Marea lor călătorie.
Deci, adio pitpalac!
Și-a rămas acel copac
Singur, ca o colivie
Părăsită și pustie.
Și de-atunci, Apolodor
A urcat, cuprins de dor,
Sus, în cuib, un difuzor.
Iar cînd vine cîteodată
Să aducă ciocolată
Din copac îi plouă-n cale,
Melancolic și agale,
Mii de note muzicale...

— Se cuvine fiecare
Să aducă de mîncare!
Astfel, răspicat și greu,
Își încheie Amedeu
Înțeleapta cuvîntare.
Și-au pornit cu mare grabă
Leul și Apolodor,
Fiindcă ei, cînd fac o treabă,
Nu se lasă prea ușor.
Iată, au plecat de-un ceas
— Poate vor să tîrguiască —
Iar Ilie a rămas.
(El, urmează să gătească.)

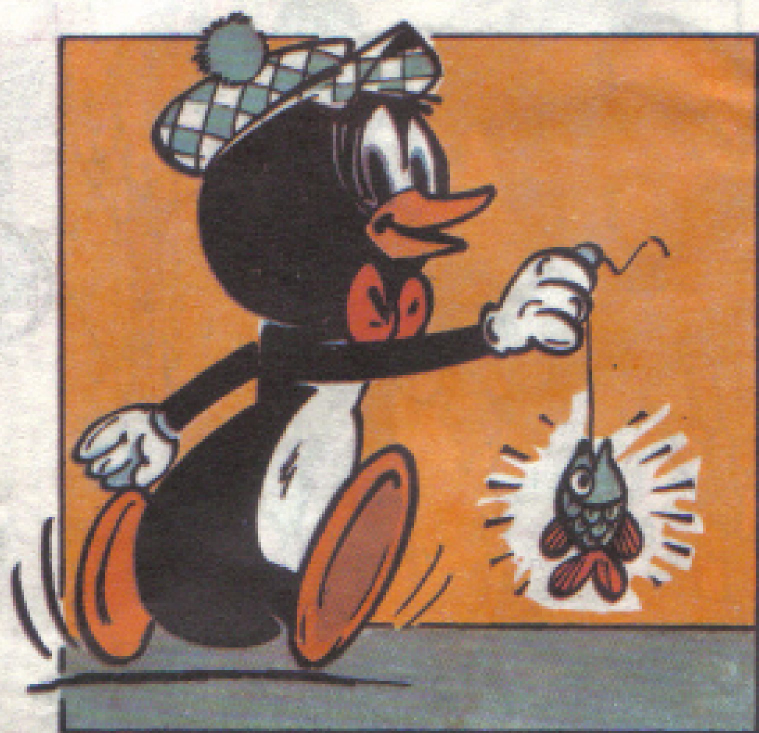
Și pe cînd șade Ilie
Singur în bucătărie,

Ce aduce Amedeu ?
Cașcaval de Penteleu...

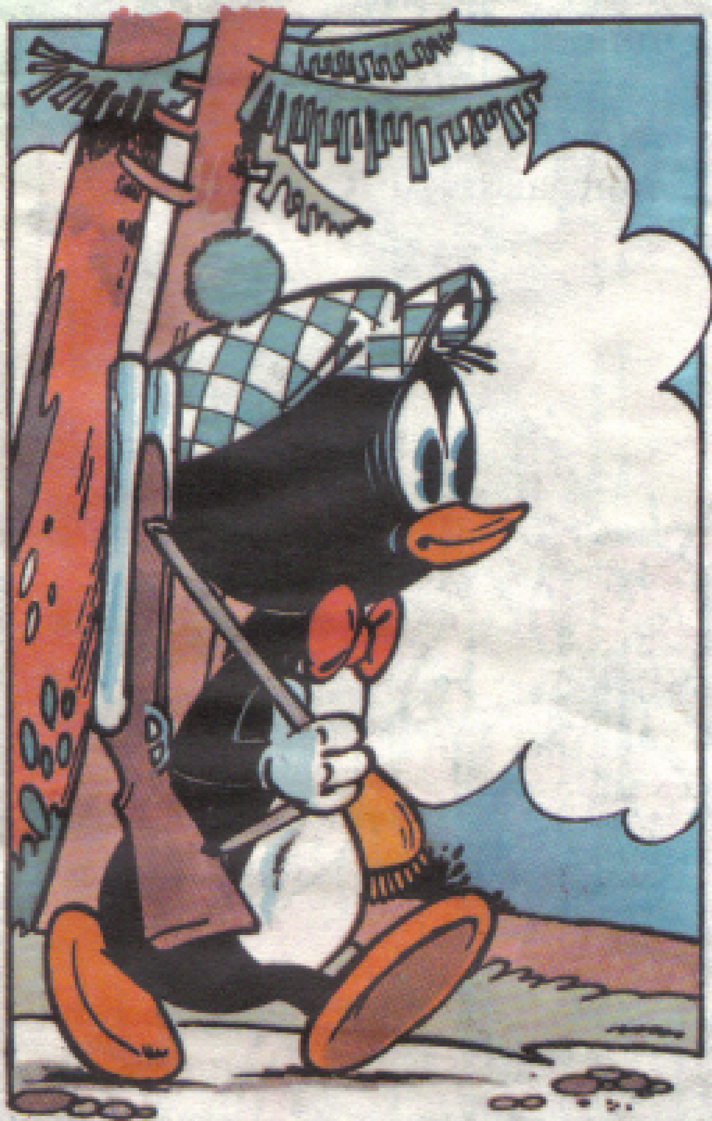
Mai tîrziu, Apolodor
Vine cu un peștișor...

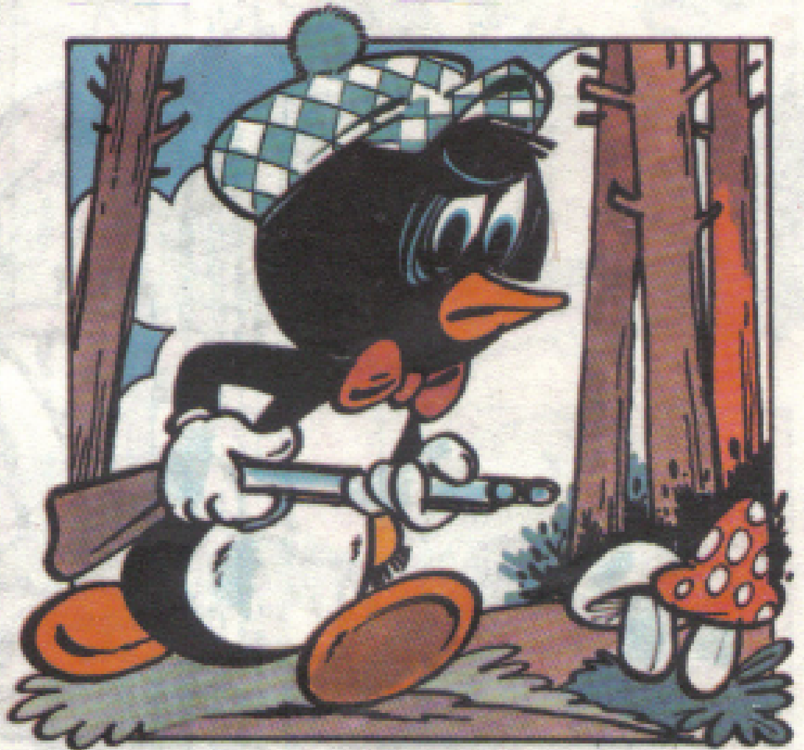

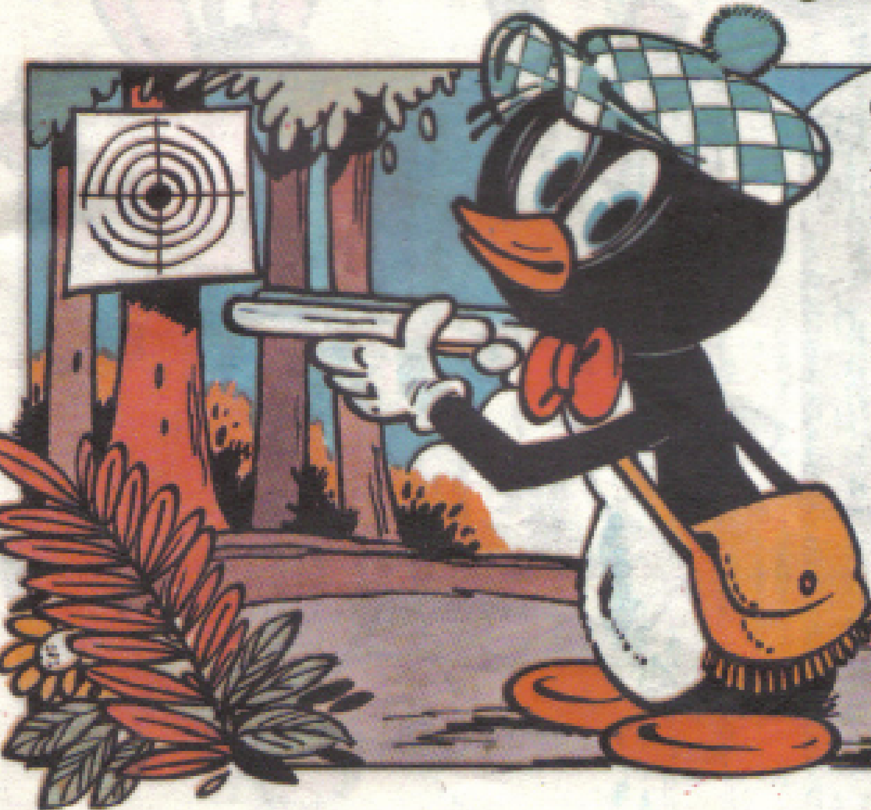

A ieșit Apolodor
În costum de vînător,
Are gloanțe, fel de fel,
Să ne ținem după el.
Merge crunt, merge pe jos
Înarmat și fioros.
O să fie, parcă văd,
Jale mare și prăpăd...

Ce a fost și ce-a urmat
Am văzut și nu mă mir :
El e campion de tir
Și, ca mare ochitor,
Iepurașii l-au rugat
Să le fie profesor...

— La culcare, nu-i frumos
Șorțul să-l arunci pe jos.
Pune-l pe un scăunel.

Lui Ilie nici nu-i pasă,
Parcă n-ai vorbi cu el.
Șorțul, tot pe jos îl lasă.

Dimineața, cum arată
Șorțul lui ? Vă spun atît :
Are pată lîngă pată.
E murdar și e urît.

Acul oricărui cîntar
Ne înșală foarte rar.

Nu cumva m-am îngrășat ?
Sau acest automat
Nu-și cunoaște nici măcar
Meseria de cîntar !...

Mă temusem de pomană :
A avut și el o toană...

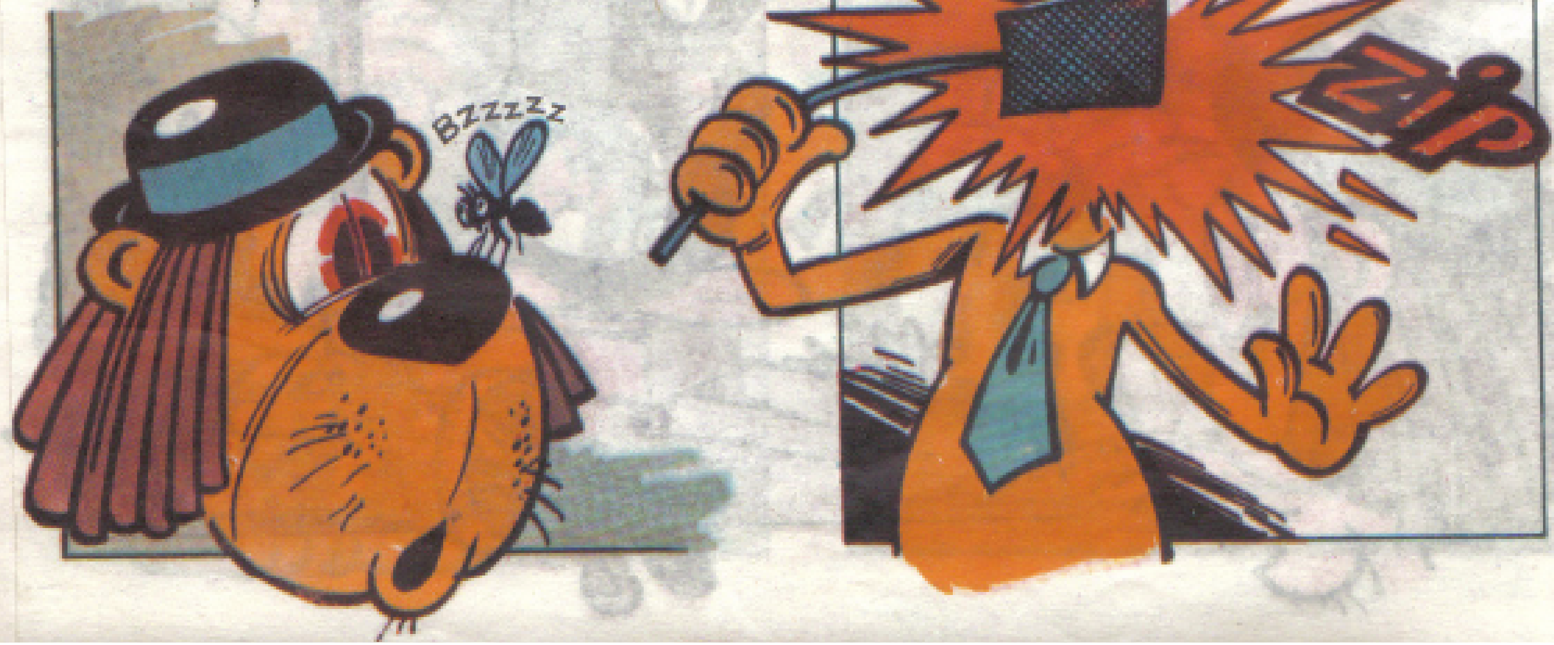
Cine-i mare gospodar
Și nu rabdă nici măcar
Urmă de pantof murdar ?

Cine, muștele din casă
Care bîzîie și zboară
Cînd pe scaun, cînd pe masă,
Le-a gonit pe geam, afară.

Numai una a rămas
Și se mișcă, fără teamă,
Uite-o ! Zboară, de pe coamă,
Drept la Amedeu pe nas.

— Ce-și închipuie ? Ce crede ?
O pocnesc, de nu se vede !

...La sfîrșit, o constatare :
Unde dai și unde doare...

Cel mai mare cititor
Este tot Apolodor.

Iată-l, a ajuns acum
La al treilea volum
Și ia carte după carte
Și citește mai departe.

Ce-o fi căutat în toate
Paginile studiate
Meșterul Apolodor ?

Cum se face un vapor...

— După ultimele știri,
Astăzi vom avea la masă
Și vreo cîțiva musafiri.
Șase ouă ai în plasă,
Du-le tu, frumos, acasă.

Fii atent să nu le spargi :
Plasa asta e cam roasă.
Are ochiurile largi...
De atent, a fost atent,
N-a uitat nici un moment
Prețiosul aliment.
L-a purtat ușor și lent,
Dînd dovadă de talent.
L-a ferit și de ciment
Și de zid și de curent.
L-a purtat foarte prudent,
Dar n-a fost suficient.
— Ghinionul, evident!
Și cum plasa n-a fost nouă
Au ieșit, prin accident,
Șase musafiri, din ouă...

Precum știți, Apolodor
Este cel mai bun schior.
Niciodată nu se-ncurcă:
Unde e nevoie, urcă.

Știe cum să ia, la pantă,
Poza cea mai elegantă.
Și pornește mai departe
Chiar cu schiurile sparte...

„Orice bulgăre (firește,
dacă se rostogolește),
După ce, un timp, mai crește,
Se preface în morman."
Zice Amedeu, isteț:
„Eu în fiecare an
Fac din el un omuleț
Și îl las apoi în pace
Să se plimbe, să se joace.

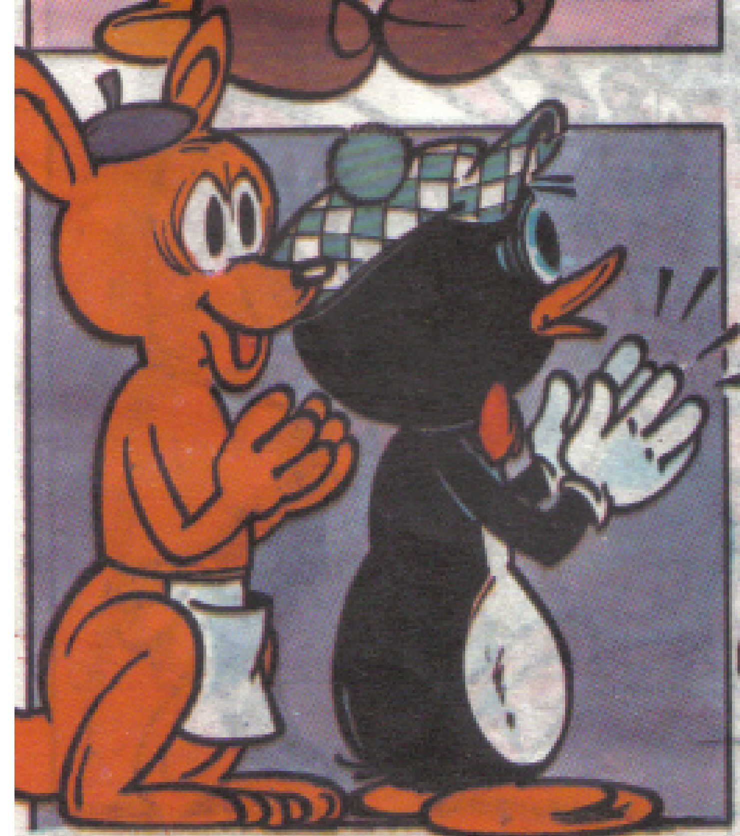
Dar e mic (nici nu-i la școală),
Nu știe să se îmbrace
Și e frig și-i umezeală
Și te pomenești că face
Guturai sau altă boală.
E nevoie, așadar,
Să-i pui șapcă și fular..."

Boxul face mușchi de fier,
Dar mănușile de piele
Mie mi se par cam grele
Și le port numai pe ger.

Ca să vă arăt un pic
Forța mea uluitoare,
Chiar acum am să ridic
Niște greutăți, ușoare...

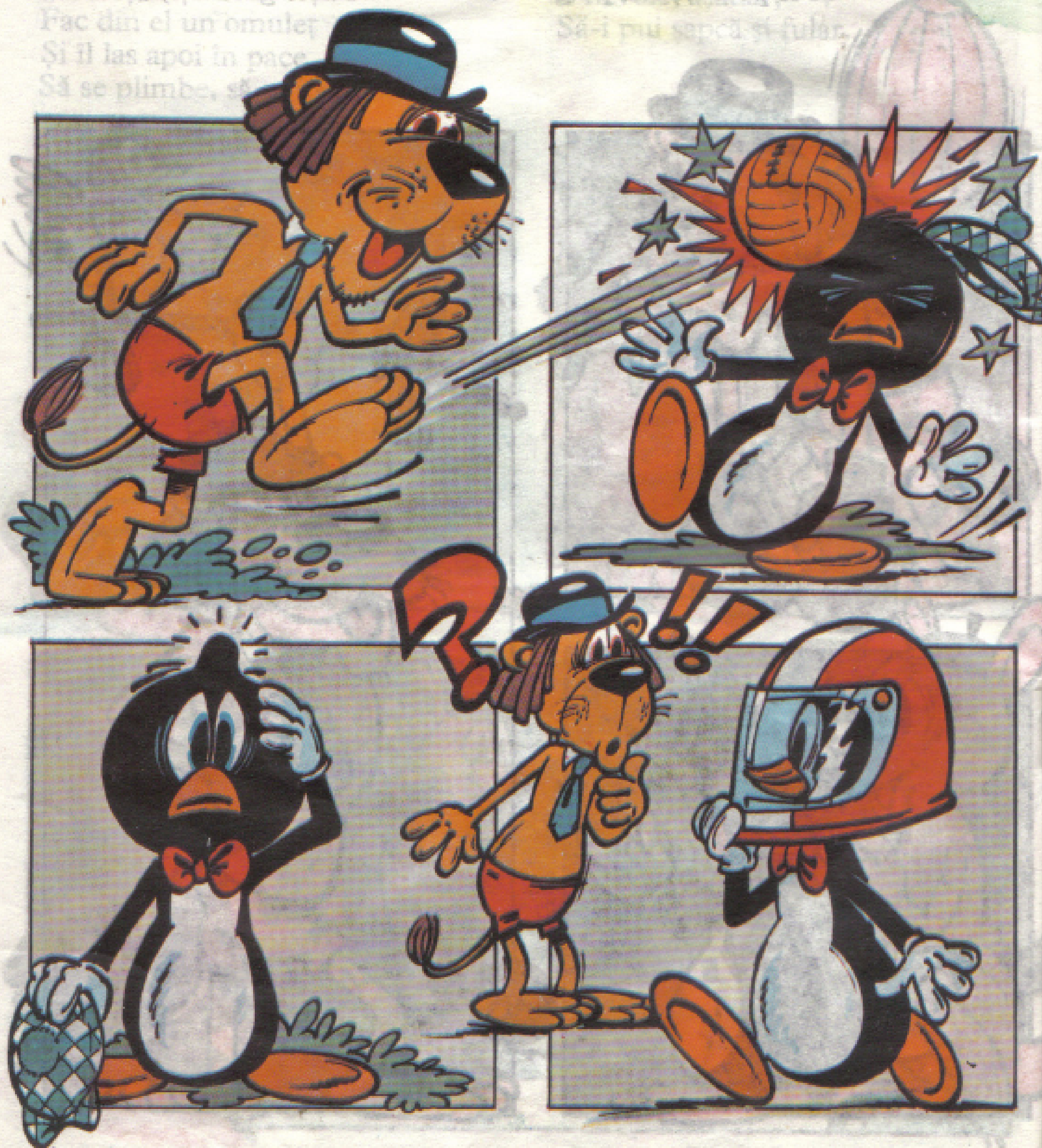

Amintim că orice minge
Prin culoare se distinge.

Cîte una, se mai poate
(Dacă are greutate)

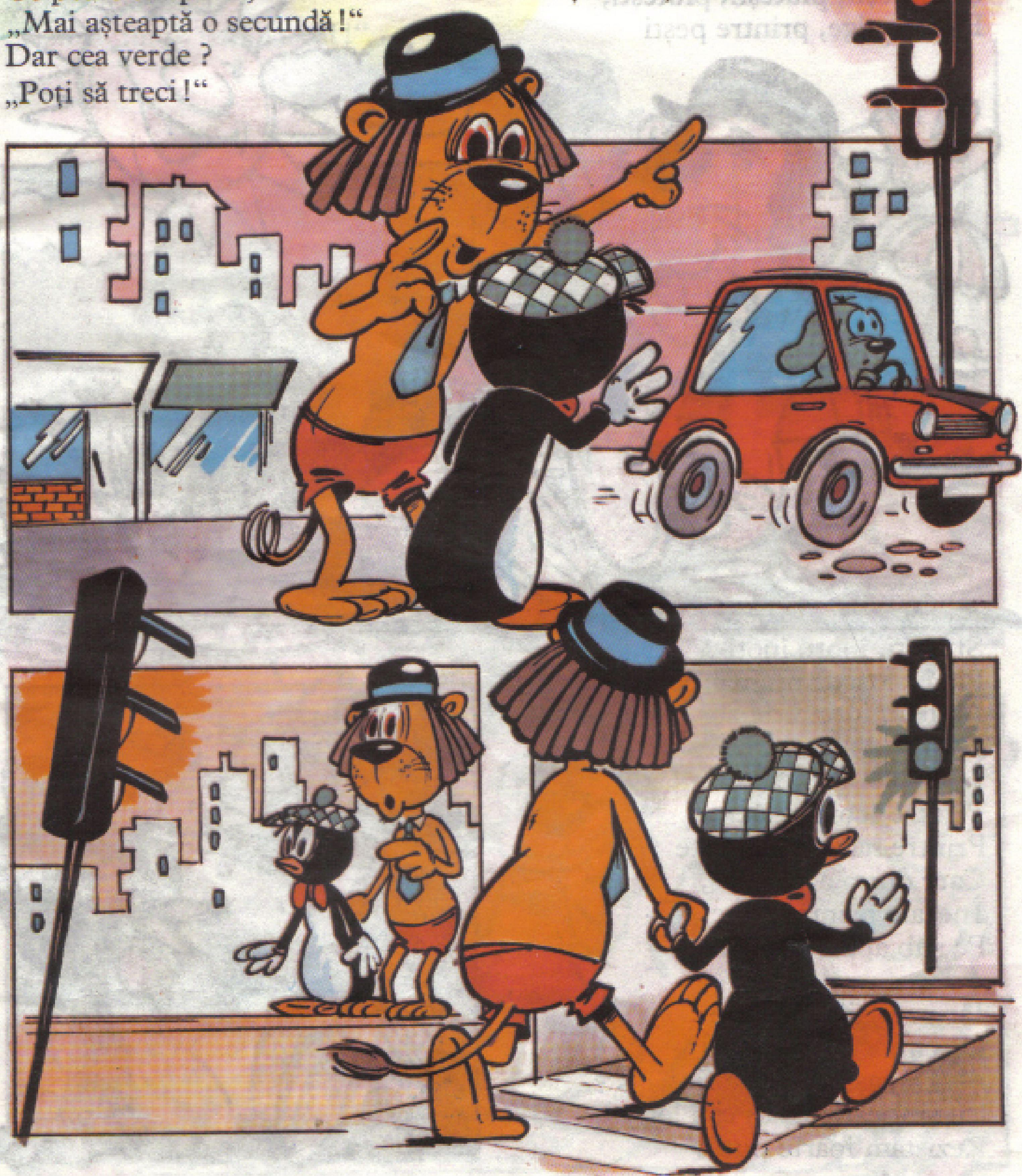
Fără vina nimănui
Să producă un cucui.

De-asta e Apolodor
Un sportiv prevăzător...

Totul e ca într-un joc.
Roșu spune: „Stai pe loc!“
Pata galbenă, rotundă,
Ce poate să spună, deci?
„Mai așteaptă o secundă!“
Dar cea verde?
„Poți să treci!“

Greu e numai prima oară
Căci, după o săptămînă,
Cînd le știi pe dinafară,
Treci ușor — ținut de mînă...

Dacă vezi că nu e chip
Să faci plajă pe nisip,
La căldură și la soare,
Te arunci frumos în mare.

Și plutești, plutești, plutești,
Printre alge, printre pești

Și înoți, înoți, înoți
Pînă simți că nu mai poți.
Astfel, înotînd de zor,
A găsit Apolodor
Locul cel mai răcoros
Printre scoicile tăcute,
Printre navele pierdute
Care dorm acolo, jos,
Înecate printre stînci,
Pe sub apele adînci.

Iar pe plajă, sus, Ilie
Discuta cu Amedeu :
— De, așa a fost să fie !
Eu sînt cangur, tu ești leu ;
Rezistăm foarte puțin

Și ne-am îneca ușor,
Pe cînd el, Apolodor,
Nu e numai pinguin
Ci, în plus, e și tenor...

Zilele de carnaval
Se sfîrșesc cu „Mare Bal".
Scrise sînt acestea, toate,
Pe afișe colorate
Și mai e adăugat:
„Astăzi, mare bal mascat!"

Oare se putea cei trei
Să lipsească, tocmai ei?
Și se duc. Și-au pus și mască.
Cine să-i mai recunoască?...

Lector MARIETA NICOLAE
Tehnoredactor AURICA IORDACHE

Bun de tipar 5.VIII.1988
Apărut 1988
Data edițiilor anterioare. . . . . . .
Coli de tipar 4

Întreprinderea Poligrafică „Banat"
Timișoara

Republica Socialistă România
Comanda 94

Lei 10,50